

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 108.

Ottende Session.

33te Møde.

Onsdagen den 24de Januar.

(Fortsat.)

Ploug (fortsat) : Ikke mindre troer jeg, at den samme politiske Pligt er tilføede ligeoverfor de Skridt, der ere stete fra endeel Medborgeres Side for at forhindre denne Sags Ordning. Jeg skal ikke videre karakterisere disse Skridt, der jo ere os Alle bekendte, og som langt mindre have nogen Betydning ved de Argumenter, som derved ere fremkomne, — hvoraf man kan sige, at ikke et eneste har nogen anden Vægt end den, der ligger i det Sølvstøi for 6000 Rd., som er givet i Salair for dem — end derved, at en heel Deel af de mere betydningsfulde Medlemmer i Samsundet have stillet sig i Spidsen for dem. Ligeoverfor saadanne Skridt troer jeg ikke, det gaaer an, at den lovlige Repræsentation træder tilbage fra sin engang udtalte Mening. Af disse Grunde maa Rigsdagen, hver Gang den kommer sammen, efter min Anskuelse ansee det for sin Pligt at bevirke Sagens endelige Ordning og erklære sig i den Retning, hvori den engang har udtalt sig. Selv om man vilde sige, at vor politiske Mægt og Myndighed nu kun er ringe, skal jeg dog minde om, at mange Draaber udhule Stenen, og der er ingen Tvivl om, at, naar vi holde fast ved Sagen og vedblive at give den et Stød fremad, hver Gang vi komme sammen, vil den Tid ikke være fjern, da en henstigtsmæssig Ordning af den fra alle Sider vil anerkjendes for nyttig og nødvendig.

Grundtvig: Jeg er enig med flere af de ærede Talere, vi have hørt idag, deri, at Folkethinget vistnok bør gribe enhver Leilighed til at udtale sin vedvarende Overbeviisning om, at Fæsteforholdet enten maa ordnes anderledes eller maa søges hævet ved en Lov, og at identivis den nærværende Tilstand, der virker saamegen Skade og Fortræd for Folket og Landet i det Hele, ikke længere bør vedligeholdes. Heri er jeg enig, men jeg kan ikke deraf drage den Slutning, at vi, naar vi ikke ere enige i Bestemmelserne i en Lov, der foreligger, da ad en Omvej, lade Regjeringen vide at vi staae fast ved vor Overbeviisning, at vi nemlig da skulde stemme for, hvad vi ikke kunne istemme eller bifalde. Saa overbeviist jeg end er om, at den lovgivende Myndighed har baade Ret og Forpligtelse til at gribe ind i dette Forhold, som vi her have for Die, saa kan dog jeg, som altid har modsat mig en Tyvangslov til Salg efter Taxationer, ikke stemme for en saadan Lov, men maa give min Stemme imod den, skøndt jeg ganske vist langt nødigere stemmer herimod, end jeg stemmer mod den Erklæring, vi gjentagende have hørt fra Ministerbordet, at Regjeringen, uden Hensyn paa Rigsdagens Overbeviisning, slet ikke vil besatte sig med at løse det store Spørgsmaal, som dog af Regjeringen selv i sin Tid er blevet reist.

Da ellers Intjen begjærede Ordet, sattes Lovforslaget (s. Anh. Sp. 135 ff.) efter at være oplæst, under Afstemning, der var begjært foretaget ved Navneopraab af: Hasle, G. M. Petersen, Recke, G. Nielsen, K. Nielsen, Jochimsen, Andersen, Frølund, Johansen, Christoffersen, P. Olsen, J. Pedersen og Lehr-